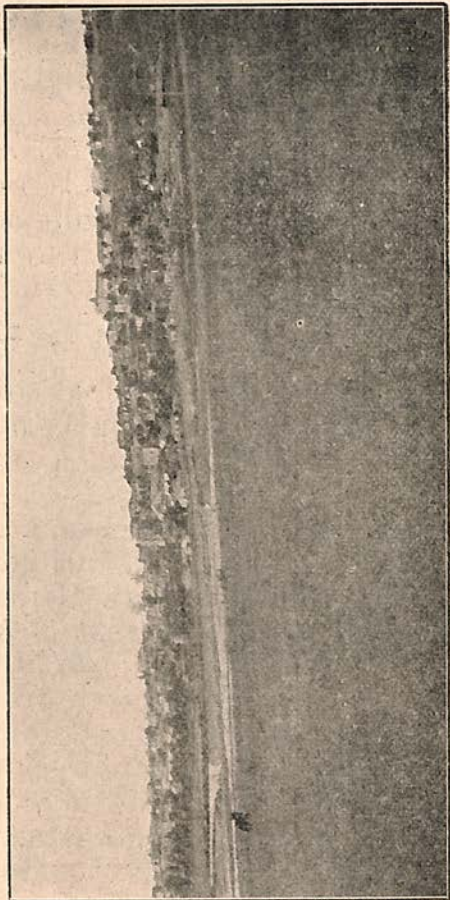

струя на вадичкитѣ, отдѣлени отъ Еркене. Рѣката Еркене е притокъ на р. Марица. Влизамъ въ града по дългия мостъ, който е далъ името на самия градъ. Мѣрихъ дължината му съ крачки (1800), ала може да съмъ ги погрѣшилъ, защото бѣхъ много уморенъ.

Въ града има досто българи, а околността е изпѣстрена съ хубавички и богати български села. При второто турско нашествие града и околността сж грозно устрошени. Колкото жители сж избѣгали, сега се скитатъ не мили не драги.

По шосето слѣдъ дългъ пѣтъ по равнини и стрѣмнини стигамъ съ дружината си въ *Кешанъ*. Още отъ далечъ се вижда

хубавия Кешанъ, кацналъ на каменна висока равнинка. Стигамъ въ града, който още дими, защото турцитѣ прѣди да го напуснатъ го запалили.

гр. Кешанъ.